

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سُورَة مَبَارَكَة الطَّارِق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

وَالسَّمَاءِ وَالْطَّارِقِ ﴿١﴾

سوگند به آسمان و کوبنده شب!

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْطَّارِقُ (٢)

و تو چه می دانی کوبنده شب چیست؟!

النَّجْمُ الْثَّاقِبُ ﴿٣﴾

همان ستاره درخشان و شکافنده تاریکی هاست!

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾

(به این آیات بزرگ الهی سوگند) که هر کس مراقب و محافظی دارد!

فَلَيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾

انسان باید بنگرد که از چه چیز آفریده شده است؟!

خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ (۶)

از آبی جهنده آفریده شده است،

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالثَّرَائِبِ ﴿٧﴾

آبی که از میان پشت و سینه ها خارج می شود!

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِيهِ لَقَادِرٌ ﴿۸﴾

به یقین او (که انسان را در آغاز اینگونه آفرید) می‌تواند او را بازگرداند.

يَوْمَ تُبَلَّى السَّرَّايرُ ۙ

در آن روز که اسرار نهان
(انسان) آشکار می‌شود،

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾

و برای او هیچ نیرو و یاوری نیست.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ (۱۱)

سوگند به آسمان پر باران،

وَالْأَرْضُ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾

و سوگند به زمین پرشکاف
(که گیاهان از آن می‌رویند)،

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾

که این (قرآن) سخنی است که
(حق را از باطل) جدا می‌کند،

وَمَا هُوَ بِالْهَذْلِ ﴿١٤﴾

و هرگز شوخی نیست.

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾

آنها پیوسته نقشه ای (شیطانی) می کشند،

وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾

و من هم در برابر آنها تدبیر می کنم.

فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

حال که چنین است کافران را (فقط) اندکی مهلت ده (تا سزای اعمالشان را ببینند)!

صلوة الله العلی العظیم